

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w celu promowania wśród młodych ludzi aktywnego obywatelstwa europejskiego

(2006/C 297/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGROMADZENI W RADZIE,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji z dnia 27 czerwca 2002 r. ⁽¹⁾ Rada przyjęła otwartą metodę koordynacji jako nowe ramy współpracy europejskiej w sprawach młodzieży i zatwierdziła cztery priorytety tematyczne w odniesieniu do młodzieży określone w białej księdze Komisji z listopada 2001 r. zatytułowanej „Nowe impulsy dla młodzieży”; są nimi: uczestnictwo, informowanie, wolontariat oraz lepsze zrozumienie i poznanie młodzieży;
- (2) W rezolucji z dnia 25 listopada 2003 r. ⁽²⁾ Rada przyjęła wspólne cele w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w ramach otwartej metody koordynacji i uzgodniła, że przedstawi sprawozdanie na temat realizacji tych celów przed końcem 2005 r.;
- (3) Na posiedzeniu w marcu 2005 r. ⁽³⁾ Rada Europejska przyjęła Europejski pakt na rzecz młodzieży będący jednym z narzędzi mających się przyczynić do osiągnięcia celów lizbońskich;
- (4) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. ⁽⁴⁾ w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie informowania młodzieży Rada postanowiła skupić się na intensyfikacji nawiązywania kontaktów między strukturami informacyjnymi skierowanymi do młodzieży, a także na ciągłym kształceniu podmiotów zaangażowanych w informowanie młodzieży;
- (5) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. ⁽⁵⁾ w sprawie zwiększenia uczestnictwa młodzieży w systemie demokracji przedstawicielskiej Rada postanowiła zorganizować w 2006 r. spotkanie poświęcone ocenie postępów w realizacji tego celu na podstawie krajowych sprawozdań na temat priorytetu dotyczącego uczestnictwa;
- (6) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. dotyczącej oceny działań prowadzonych w ramach współpracy europejskiej w sprawach młodzieży ⁽⁶⁾ Rada uzgodniła środki, które należy podjąć, by dalej rozwijać procedury wprowadzania w życie otwartej metody koordynacji;

(7) W rezolucji z dnia 15 listopada 2005 r. ⁽⁷⁾ w sprawie wychodzenia naprzeciw obawom młodych ludzi Rada zachęciła Komisję do rozwijania zorganizowanego dialogu i wezwała Komisję oraz państwa członkowskie do oceny w 2009 r. ram współpracy europejskiej w sprawach młodzieży;

(8) W komunikacie z dnia 20 lipca 2006 r. ⁽⁸⁾ Komisja zaproponowała potwierdzenie znaczenia i zasadności istnienia wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży oraz dostosowanie i intensyfikację realizacji przyjętych kierunków działania. Komisja zaproponowała także konkretne działania w celu zorganizowania dialogu z młodzieżą oraz ulepszenia zarządzania otwartą metodą koordynacji;

odnotowując, że

1. W Europejskiej Karcie Informacji Młodzieżowej Europejska Agencja Informacji i Doradztwa dla Młodzieży określa pewne wytyczne dotyczące minimalnych norm, a także środków jakości, które mogą posłużyć jako elementy całościowego, spójnego i skoordynowanego podejścia do działań w dziedzinie informowania młodzieży, która to dziedzina stanowi część polityki młodzieżowej;
2. W „Znowelizowanej europejskiej karcie uczestnictwa młodych ludzi w życiu lokalnym i regionalnym” Rada Europy podkreśliła, jak duże znaczenie ma stworzenie warunków do rzeczywistego dialogu i partnerskiej współpracy między młodymi ludźmi a władzami lokalnymi i regionalnymi oraz umożliwienie młodzieży i jej przedstawicielom pełnoprawnego czynnego uczestnictwa w kształtowaniu kierunków polityki, które ich dotyczą;

PODKREŚLAJĄ, ŻE

1. wyzwania społeczno-gospodarcze oraz kulturowe wynikające ze spadku liczby młodych ludzi w stosunku do wielkości całej populacji Europy powinny znaleźć odzwierciedlenie w kierunkach polityki wspólnotowej dotyczącej młodzieży i pokoleń;
2. dla skutecznej realizacji celów strategii lizbońskiej w zakresie wzrostu, zatrudnienia i obywatelstwa wielkie znaczenie mają międzysektorowe strategie dotyczące młodzieży;
3. wspólne priorytety dotyczące uczestnictwa i informowania młodzieży dostarczyły inspiracji krajowym strategiom dotyczącym młodzieży i nadal są niezbędne do promowania aktywnego obywatelstwa wśród młodzieży, zwłaszcza wśród młodych ludzi o ograniczonych możliwościach;

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 13.7.2002, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 295 z 5.12.2003, str. 6.

⁽³⁾ 7619/1/05. Punkt 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 292 z 24.11.2005, str. 5.

⁽⁸⁾ 11957/06.

4. organizacje młodzieżowe odgrywają kluczową rolę w ułatwianiu i promowaniu uczestnictwa młodzieży oraz we wspieraniu młodzieży, tak aby mogła w pełni wykorzystywać swoje możliwości;
 5. przy opracowywaniu strategii dotyczących młodzieży niezbędne jest zaangażowanie młodych ludzi, podmiotów zajmujących się pracą z młodzieżą i organizacji młodzieżowych, a także badaczy zagadnień związanych z młodzieżą — uznając odpowiednie obszary ich kompetencji — w dyskusje służące kształtowaniu polityki i dotyczące spraw mających wpływ na młodzież;
 6. pojęcie aktywnego obywatelstwa należy poszerzyć tak, by oprócz wymiaru społecznego i politycznego obejmowało ono także aspekty kulturowe, gospodarcze i ewoluujące aspekty technologiczne;
 7. istniejące różnorodne formy aktywnego obywatelstwa powinny być postrzegane jako szansa wzmocnienia demokracji i źródło nowych tematów dla programu politycznego;
 8. należy wzmocnić otwartą metodę koordynacji w zakresie problematyki młodzieżowej, co przy okazji opracowywania krajowych programów polityki młodzieżowej przyczyni się do sprawniejszej realizacji wspólnych celów.
7. w celu zwiększenia wśród młodych ludzi świadomości bycia obywatelem Europy należy wykorzystywać inne inicjatywy, np. opracowany przez Komisję Plan D dla demokracji, dialogu i debaty⁽¹⁾;
 8. tematami priorytetowymi, które należy omówić do 2009 r. w ramach zorganizowanego dialogu, są: w roku 2007 — integracja i zróżnicowanie społeczne, w roku 2008 — dialog międzykulturowy, zaś w roku 2009 — perspektywy trwałej współpracy w dziedzinie problematyki młodzieżowej. Zagadnienia te powinny być omawiane równoległe z priorytetowymi tematami otwartej metody koordynacji w zakresie młodzieży i Europejskiego paktu na rzecz młodzieży, jak i uzgodnionymi priorytetami horyzontalnymi w zakresie problematyki młodzieżowej, takimi jak przeciwdziałanie dyskryminacji i zdrowie. Tematy te zostałyby doprecyzowane przez poszczególne prezydencje, zgodnie z ich własnymi programami.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

1. określenia do końca marca 2007 r. tych kierunków działania w zakresie uczestnictwa i informowania, na których zamierzają się skupić, i do opracowania konkretnych środków lub planów działania służących ich realizacji;
2. ustanowienia mechanizmów przygotowawczych i mechanizmów dalszego wdrażania, aby zapewnić sprawną realizację wspólnych celów — we współpracy z właściwymi podmiotami, między innymi młodzieżą, organizacjami młodzieżowymi, badaczami zagadnień związanych z młodzieżą oraz władzami lokalnymi i regionalnymi;
3. propagowania wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania wśród władz regionalnych i lokalnych, organizacji młodzieżowych i młodzieży oraz do ścisłej współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi w celu zapewnienia możliwie najpełniejszej realizacji tych celów;
4. wskazania na koniec 2008 r. w sprawozdaniu na temat wspólnych celów dotyczących lepszego poznania i zrozumienia młodzieży, w jaki sposób można realizować określone kierunki działania na rzecz wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży.

ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE

1. potwierdzone zostają znaczenie i zasadność wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży przyjętych w 2003 r.;
 2. kierunki działania przyjęte na rzecz wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży, opisane w załączniku do niniejszego dokumentu, zostaną dostosowane i poprawione;
 3. należy lepiej zorganizować i dalej rozwijać — poczynając od szczebla lokalnego, a na europejskim kończąc — fora debaty i dialogu z młodymi ludźmi, podmiotami zajmującymi się pracą z młodzieżą i organizacjami młodzieżowymi oraz badaczami zagadnień związanych z młodzieżą;
 4. podczas dialogu na tematy zaproponowane zarówno przez samą młodzież, jak i ogólnie należy uwzględnić opinie i obawy wyrażane przez młodzież w celu uwzględnienia tych aspektów życia młodzieży, które ona sama uważa za istotne;
 5. należy we właściwy sposób uwzględnić ten zorganizowany dialog i jego rezultaty w procesie opracowywania kierunków polityki na istotnych szczeblach;
 6. należy ustanowić nieformalne forum z udziałem przedstawicieli młodzieży, państw sprawujących obecnie oraz w przyszłości prezydencje w Radzie, Parlamencie Europejskiego oraz Komisji, które powinno odbywać regularne spotkania, aby zapewnić spójność i ciągłość programów dotyczących problematyki młodzieżowej;
1. przeprowadzić badanie opinii publicznej (Eurobarometr) dotyczące młodzieży;
 2. zmobilizować europejskie struktury informacyjne skierowane do młodzieży⁽²⁾ do wspierania zorganizowanego dialogu;
 3. dalej rozwijać europejski portal młodzieżowy;

ODNOTOWUJĄ, ŻE KOMISJA ZAMIERZA:

1. przeprowadzić badanie opinii publicznej (Eurobarometr) dotyczące młodzieży;
2. zmobilizować europejskie struktury informacyjne skierowane do młodzieży⁽²⁾ do wspierania zorganizowanego dialogu;
3. dalej rozwijać europejski portal młodzieżowy;

⁽¹⁾ 14775/05 i 9393/06.

⁽²⁾ Takie jak ERYICA, EURODESK oraz EYCA.

4. wraz z innymi właściwymi partnerami z krajów uczestniczących systematycznie organizować europejski tydzień młodzieży z udziałem komisarzy i przedstawicieli innych instytucji europejskich, w miarę możliwości poprzedzony konsultacjami za pośrednictwem europejskich portali młodzieżowych;
5. organizować spotkania z młodymi ludźmi, którzy nie mają zazwyczaj styczności z instytucjami europejskimi.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:

1. zadbania o to, by proces otwartej metody koordynacji pozostał otwarty i przejrzysty, a informacje pozyskane w tym procesie wykorzystywane były w możliwie najlepszy sposób;
2. rozwijania i wspierania ciągłego i zorganizowanego dialogu, który zapewniłby skuteczny i dostosowany czasowo wkład ze strony młodzieży i innych właściwych podmiotów aktywnych w dziedzinie problematyki młodzieżowej w proces formułowania strategii mających znaczenie dla życia młodych ludzi;
3. współpracy z właściwymi podmiotami, między innymi władzami lokalnymi i regionalnymi, a także z instytucjami oświatowymi i organizacjami pozarządowymi, w nawiązaniu tego zorganizowanego dialogu;
4. starań o zapewnienie uczestnictwa w zorganizowanym dialogu podmiotów zaangażowanych bezpośrednio lub pośrednio w problematykę młodzieżową, tak aby wypracować spójniejsze i międzysektorowe podejście do tych zagadnień;
5. wspierania integracyjnego podejścia do tego dialogu, obejmującego młodych ludzi zaangażowanych w różnorodne i innowacyjne formy aktywnego obywatelstwa, młodzież niezrzeszoną oraz młodzież o ograniczonych możliwościach, a także do stworzenia warunków umożliwiających wszystkim młodym ludziom uczestnictwo na równych zasadach;
6. wspierania działań mających na celu uczenie się od siebie nawzajem w zakresie informowania i uczestnictwa młodych ludzi, w stosownych przypadkach z udziałem państw europejskich, które nie są członkami UE;
7. ustanowienia na szczeblu europejskim, na zasadzie dobrowolności, grupy roboczej, która rozważy praktyczne sposoby przeprowadzania oceny wpływu realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży. Komisja proszona jest o przekazywanie Radzie sprawozdań z rezultatów prac tej grupy roboczej;
8. jak najefektywniejszego wykorzystania możliwości wsparcia zorganizowanego dialogu, jakie oferuje program „Młodzież w działaniu” na okres 2007–2013;
9. omówienia prowadzenia tego zorganizowanego dialogu na szczeblu europejskim, jak i poszczególnych państw przy okazji oceny ram współpracy europejskiej w dziedzinie problematyki młodzieżowej w 2009 r.

ZAŁĄCZNIK

ŚRODKI SŁUŻĄCE POLEPSZENIU REALIZACJI WSPÓLNYCH CELÓW W ZAKRESIE UCZESTNICTWA I INFORMOWANIA MŁODZIEŻY

W zależności od warunków i wyznaczonych sobie priorytetów każde państwo członkowskie — bez uszczerbku dla różnych obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w państwach członkowskich — może podejmować działania w kierunkach określonych poniżej (wykaz orientacyjny):

INFORMOWANIE**1. Dostęp młodych ludzi do usług informacyjnych**

- a) ustanowienie i propagowanie — w szczególności poprzez lepszą koordynację usług informacyjnych na swoim terytorium — spójnych, nadrzędnych strategii przekazywania informacji młodzieży, podejmujących wszystkie zagadnienia istotne dla młodych ludzi;
- b) rozwijanie internetowych usług informacyjnych i doradztwa oraz innych innowacyjnych podejść do informowania młodzieży — takich jak mobilne jednostki ds. informowania młodzieży — w celu ułatwienia dostępu do informacji młodym ludziom o ograniczonych możliwościach;

2. Informacja wysokiej jakości

- c) zapewnienie możliwości kształcenia i szkoleń dla podmiotów odpowiedzialnych za informowanie młodzieży;
- d) dalsze rozwijanie indywidualnych usług informacyjnych i doradztwa;
- e) przygotowanie informacji dla młodzieży i usług doradztwa, dostosowanych do potrzeb młodzieży oraz stosowanie tych kanałów przekazu informacji, z których młodzież korzysta najczęściej;
- f) jak najlepsze wykorzystanie istniejących wytycznych w zakresie minimalnych norm jakości lub opracowanie norm jakości w celu zapewnienia informacji wysokiej jakości;
- g) poprawa w zakresie oceny jakości informacji;
- h) dążenie do zapewnienia udostępniania informacji na temat odkryć poczynionych przez badaczy zajmujących się problematyką młodzieżową w sposób zrozumiały i przystępny;

3. Uczestnictwo młodych ludzi w działaniach informacyjnych

- i) zachęcanie organizacji młodzieżowych do rozpowszechniania informacji na temat kluczowej roli młodzieży w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego;
- j) zwiększenie udziału młodzieży w opracowywaniu i ocenie publicznych strategii informacyjnych;
- k) zachęcanie młodych ludzi do udziału w gromadzeniu, opracowywaniu oraz rozpowszechnianiu informacji skierowanych do nich i ich dotyczących, a także w związanych z tym działaniach doradczych.

UCZESTNICTWO**1. Uczestnictwo młodych ludzi w życiu obywatelskim**

- a) stworzenie właściwych warunków funkcjonowania organizacji młodzieżowych i grup działających na rzecz młodzieży, na przykład przez zapewnienie wsparcia finansowego lub zaplecza dla ich działalności;
- b) wspieranie stworzenia wszystkim młodym ludziom różnorodnych i równych szans uczestnictwa;
- c) zachęcanie młodzieży i organizacji młodzieżowych do nawiązywania kontaktów na całym świecie;
- d) określenie nowych form uczestnictwa i wspieranie projektów pilotażowych stanowiących ich podstawę;
- e) propagowanie — w ramach procesu konsultacji — zorganizowanego dialogu z młodymi ludźmi na tematy, które mają dla nich znaczenie; w dialog ten zaangażowane byłyby krajowe rady młodzieżowe oraz młodzi ludzie biorący udział w nowych formach aktywnego obywatelstwa, np. w sieciach i grupach działania;
- f) wspieranie rozwoju i sieci współpracy lokalnych struktur uczestnictwa (np. rad młodzieżowych), dzięki którym młodzi ludzie uczestniczą w lokalnych organach decyzyjnych, i zmobilizowanie wsparcia ze strony władz regionalnych i lokalnych;

- g) zadbanie o systematyczne zasięganie opinii u młodych ludzi na temat zagadnień, które ich dotyczą, oraz wspieranie tworzenia i realizacji lokalnych inicjatyw na rzecz młodzieży;
 - h) opracowanie na szczeblu krajowym międzysektorowych strategii politycznych i włączenie młodzieży w ich realizację;
 - i) zbadanie możliwości utworzenia stowarzyszeń prowadzących działalność przez Internet;
 - j) opracowywanie narzędzi służących promowaniu uczestnictwa, na przykład wytycznych w sprawie mechanizmów uczestnictwa lub interaktywnego forum uczestnictwa politycznego w Internecie;
- 2. Zwiększanie uczestnictwa młodych ludzi w systemie demokracji przedstawicielskiej**
- k) przygotowanie konkretnych działań, które zapewnią większe uczestnictwo młodych ludzi w instytucjach demokracji przedstawicielskiej, przy poszanowaniu wartości, jakimi są godność, wolność, demokracja i równość;
 - l) efektywniejsze wykorzystanie technologii informacyjnych, aby ułatwić młodzieży uczestnictwo w wyborach na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i europejskim;
 - m) w stosownych przypadkach rozważenie możliwości przeprowadzenia debaty dotyczącej wieku wyborczego i efektywne wykorzystanie doświadczeń zdobytych przez niektóre państwa członkowskie;
- 3. Wsparcie dla różnych form nauki uczestnictwa**
- n) rozwijanie synergii z działaniami podejmowanymi w dziedzinie edukacji. Na szczeblu europejskim można to osiągnąć poprzez ściślejsze powiązanie z otwartą metodą koordynacji w dziedzinie edukacji i szkoleń. Należy rozwijać odpowiednie środki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w państwach członkowskich, na przykład inicjatywy aktywnego obywatelstwa w szkołach;
 - o) zapewnianie młodym ludziom możliwości kształcenia nieformalnego, które zwiększą ich uczestnictwo w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego i wzmocnią powiązania między szkołą a społeczeństwem obywatelskim, organizacjami młodzieżowymi i pracą na rzecz młodzieży prowadzoną przez władze lokalne. Szczególną uwagę należy poświęcić młodzieży o ograniczonych możliwościach;
 - p) opracowywanie, ocena i upowszechnianie najlepszych rozwiązań w zakresie wychowania obywatelskiego i uczestnictwa młodzieży.
-